

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 4. De compaßione Christi erga homines, & de nostra erga ipsum.
Frustra te Christi miseret, nisi te tui priùs misereat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

hominis. Quantum enim Deus distat ab homine, tantum voluntas Dei à voluntate hominis. Unde gerens hominem Christus, & regulam nobis proponens, docens nos vivere, & prestans nobis vivere, ostendit hominis quandam privatam voluntatem, in qua suam figuravit & nosiram. Pater, inquit, si fieri potest, transeat à me calix iste. Hac humana voluntas erat, proprium aliquid & tanquam privatam volens. Sed quia recto corde voluit esse hominem, ut quidquid in illo aliquantum curvum esset, ad illum dirigeret, qui semper est rectus: Verum non quod ego volo, ait, sed quod tu, Pater. Ecce vide, inquit, te in me, quia potes aliquid proprium velle, ut aliud Deus velit. Conceditur hoc humana fragilitati; conceditur humana infirmitati, aliquid proprium velle, difficile est, ut non tibi contingat: sed statim cogita, qui sit supra te. Illum supra te, te infra illum; illum

Creatorem; te creaturam: illum Dominum, te servum: illum omnipotentem, te infirmum cogita corripere te, subjungenque voluntati ejus, ac dicens: verum non quod ego volo, sed quod tu vis, Pater. Quomodo disjunctus es à Deo, qui jam hoc vis quod Deus?

Itemque alibi: Ut si cui eorum inter humanas tentationes contristari & dolere contingeret, non ideo se ab ejus gratia putaret alienum, & non esse ista peccata, sed humana infirmitatis indicia, tanquam voci premissa concinens chorus, ita corpus ejus ex ipso suo capite addisceret. Quod & brevius repetens sanctus Papa Gregorius: Ut cum hoc, inquit, imminet, quod fieri nolumus, sic per infirmitatem petamus ut non fiat, quatenus pro fortitudinem parati simus, ut voluntas Conditoris nostri contra voluntatem nostram fiat.

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, de Domini Ingressu in Civitatem, & in templum.

VERITATES PRACTICÆ.

Ad hæc commotæ Civitatis verba de Christo Domino, *Quis est hic?*

Affectu potius quam studio Christus cognoscitur.

In 1. parte, Feria 2. hebdomada tertia in Adventu.

Quidquid de Christo te scire dicant Impii, Christum nescire dicendi sunt.

In 4. parte, Feria 4. hebdomada 19.

Dum è templo vendentes ejicere confide-

ratur Dominus, considerandum venit, quod in 1. parte habetur in Dedicacione Ecclesiæ: *Pavete ad Sanctuarium meum.*

Sic sæpè etiam Dominus res nostras evertit ut se summum ostendat Dominum: Tunc autem QUANTO minus murmuramus, aut quanto magis tacemus, tanto altius altissimum Ejus Dominium prædicamus.

In 1. parte, Feria 2. hebdomada sexta post Epiphaniam.

De hoc porro Ingressu Ierosolymitano, plura in Dominica Palmarum; & Dominica nona post Pentecosten, ac tota hebdomada 26. quartæ partis.

FERIA QVARTA: DE COMPASSIONE CHRISTI Domini erga homines: & de nostra erga ipsum.

Et misericordia sempiterna misertus sum tuis, dixit Redemptor tuus Dominus. II. 54.

VERITAS

VERITAS PRACTICA.

Frustra te Christi miseret, nisi te tui prius miseret.

RATIO EST, Quia frustra te Christi miseret, nisi à te tollas, quod Christum affligit. Sed nisi te tui miseret, non illud tolles.

Ergo te frustra Christi miseret, nisi te tui prius miseret. Id est, nisi te miserum & miserabilem scias.

I. PUNCTUM.

DE hoc interno Christi dolore, prout à tristitia est distinctus, tria hæc perpèdi possunt. Primum est, hunc dolorem fuisse præcipue de spiritalibus miseris humani generis, quas Christus Dominus sibi repræsentavit cum sensibili compassione, & quibus suâ Passione remedium affere voluit. Secundum est, hanc sensibilem Compassionem fuisse dolorē vehementissimum, supra quam etiam passa fuerit Beatissima Virgo, dum juxta crucem staret, cruci affixo Filio compassionis. Nā cum hæc duo sint, quæ compassionem excitent, amor cōpatientis, & miseria ejus, cui compatitur: Certè quo hæc duo majora sunt, eo etiam major est compassionis dolor. At qui major erat Christi amor erga nos, quam Beatæ Virginis erga Filium: majorem etiam Ipse Christus Dominus reputabat nostram miseriam, quam suas pœnas, quia scilicet in miseria nostra videbat offensam Dei, & æternam animæ nostræ damnationem, quæ duo mala suis pœnis graviora censebat, cum ut illa mala tolleret, sua libenter toleraret, unde apertè patet quam gravis esset illa Compassio. *Veritatem dico in Christo, non mentior, testimonium mihi perhibente Conscientia mea in spiritu sancto, quoniam tristitia mihi magna est, & continuus dolor cordi meo. Optabam enim ego ipse anathema esse à Christo pro fratribus meis, & quæ plura profert Apostolus ex hoc Compassionis affectu. Qui quantus fuerit, tam longè semper inferior affectu Christi fuit, quam longè Paulus infra Christum.*

Tertium est, quod licet toto vitæ tempore non destiterit bonus Pastor & Salvator nobis compati, tamen accedente passionis & mortis horâ, hunc maximè concitavit affectum, ut tanto magis voluntariè pateretur, quanto

magis compateretur. O quanta fuit miseratio Christi Domini, si quanta esset humani generis miseria, tanta esset Christi Domini commiseratio! O quantis dignus gemitibus Christi dolor, qui meis ita doloribus ingemere voluit! sed frustra ploras animæ te plorantem, nisi te primo deploras. *Frustrate Christi miseret, nisi te tui prius miseret.*

Ratio est evidens, neque hic opus multis verbis, ubi de facto agitur. Quid est enim, quod te Christi miseret, si dum posses eum solari, tollendo à te, quod ipsum affligit, magis ipsum affligere illud retinendo, quam cōsolari tollendo? Nōne hoc est propterea, quod queritur, *Es sustinui qui simul contristaretur, & non fuit; & qui consolaretur & non invenit?* Itane nullum inveniat se consolantem? Ita plandè nullum, si quicumque simulant eum consolari, magis ipsum affligunt. *Consolatores onerosi. Iob 16. omnes vos estis, dicebat iis Iob, qui se venerant consolaturi, à quibus tamen magis affligebatur. Sic planè tibi Christus Dominus, nisi tollas id à te, quod in te videre non potest sine mœrore, quidquid dicas ad solatium, solatium est onerosum.*

II. PUNCTUM.

SED non illud tolles, quo se Christus affligi queritur, nisi te tui prius miseret.

Nempe cum sit peccatum tuum & illud maximè peccatum tuum, quo magis delectaris, & quo te beatiorem putas, dū magis peccas, quomodo illud tolles nisi mœrem mutes, & nih miseriam reputes, quod beatitudinem credis: quamdiu enim bonum & beatum aliquid dices, illud semper amabis & coles, unde si quid à te tolli oporteat, oportet illud prius agnosci, non ut bonum sed malum, non ut beatum sed miserum. *Scito & video: quia malum & amarum est reliquisse te Dominum Deum tuum, & non esse timorem mei apud te, dicit Dominus exercituum.*

Nec dicas te nullo delectari peccato: satis enim est ad delectationem peccati, si cupitis rebus ita delectaris. ut cupiditas vel delectatio sit peccatum: satis est ad peccatum superbiæ vel vanitatis, si honorem avidius cupis, si plus æ quo laudibus delectaris. *Nunc autem Iac. 6. exultatis in superbis vestris, omnis exultatio talis maligna est, ait sanctus Jacobus. Hoc est itaque illud peccatum tuum, quo delectaris, & quo*

& quo Christus affligitur, hoc est, quod dicitur à te tollendū, nisi desinat delectari: neque verò unquam desinet, nisi miseriam potius, quæ in illo peccato latet concipias, & sic tui misereat. *Nescis, quia tu es miser & miserabilis: & idcirco collyrio unguo oculos tuos ut videas.*
En tibi aptum Collyrium: Va cum benedixerint vobis homines. V. E. vobis, quia diligitis primas cathedras. Nonne hoc est miserum sic maledici à Christo Domino? nonne ille est miser, quem miserum Christus dicit? & nonne is maledictus, quem Dominus maledictum denuntiat:

Apoc. 3.

Luc. 6.

Ib. 11.

III. PUNCTUM.

Frustra te igitur Christi miseres, nisi te tui prius misereas; quia nisi te tui misereat, peccatum tuum non tolles, neque hoc nisi sublato, Christum poteris consolari, sed magis affliges, & ut ait sanctus Bernardus, afflicto afflictionem addes. Hoc est enim unum, quo maximè affligitur, hoc est unum, quo vehementius dolet, & quod à te magis doleri vult, *Nolite, inquit, flere super me, sed super vos ipsas flere: ita scilicet ut quantum in vobis est, illud*

Luc. 23.

flendo tollatis, quod mihi & vobis flendi causas ministrat. Sic aptè Sapiens, *Miserere anima tua placens Deo, & contine;* quasi dicat, si vis placere Deo, si vis illum placare & solari, miserere animæ, agnosce miseriam tuam, & quantum potes depone, *Quid enim misero misero non miserante seipsum,* ait sanctus Augustinus. At verò sanctus Cyprianus miseriam, quæ in vano laudis appetitu latet, sic inter alios planissimè aperit: *Virtutum sudoribus laus importuna se ingerit, & subtilissimis aculeis penetrans animam, dum extollit, emollit, & pungit dum ungit: virtutem in hypocrisis vertit, & simpliciter inchoata pervertit, quasi tinea, quod integrum erat, rodit & occupat, & sanctitatis fundamenta evellit & dissipat. Mens hoc veneno imbuta in miseriis deliciatur, & occupata hac scabie, in ulceribus gloriatur. Religio fit superstitio, & succedit ei ambitio subornata: extincto spiritu, quatruiduano cadaveri solum supersunt exuvie, virtutis species exanimis, & simulachrum sanctitatis.*

Satinne hæc ad miseriam tuam declarandam, qui totus es in illis ulceribus, totus vivis in illa scabie?

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI,

Ad Evangelium de Scribis potentibus signum, &c. Matth. 12.

Magister, volumus à te signum videre,

VERITATES PRACTICÆ.

Nisi diligenter advertas, quod petis à Deo iustus, hoc est, quod petis iniustus.

In 3. parte, Sabbato hebdomada septima; ubi hac ipsa scribarum petitio declaratur opportunè suo loco.

AD hæc Christi verba: *Generatio mala & adultera signum quarit,* contra eos, qui non utuntur mediis ad salutem ordinatis, hæc proponi potest Veritas:

Si ordinatis ad salutem mediis non uteris, Mediatore Christo abuteris.

In hac 2. parte, Sabbato præcedentis hebdomada.

DE viris Ninivitis pœnitentibus ad præ-

dicacionem Jonæ: Quam sit necessaria & rara pœnitentia.

Licet omni peccatori sit necessariò pœnitendum, vix tamen ullus est, qui necessariam agar pœnitentiam.

In 1. parte, Dominica 4. Adventus.

De Reciduo, contra quod consequenter hic agitur, vide Dominica 3. Quadragesimæ.

Denique de Obedientia Charitatis, in qua est perfectio, & de qua possunt intelligi Verba Domini: *Quicumque fecerit voluntatem Patris mei, qui in caelis est, ipse meus frater, & soror, & mater est.*

In 1. parte, Sabbato hebdomada 4. post Epiphaniam.

FERIA